

Елисавета Багряна

Летен ден

Денят е дълъг, тих, неизчерпаем –
като в сърцето ми към тебе обичта,
като полето, чезнещо в безкрая.

Далеч от грижите и от света,
сама съм сякаш лес, над който е валяло,
и езеро, през утрин засияло.

Душата, пълна с мед и аромат,
като пчела се вечер упоена връща
и всеки храст и цвят ѝ е познат.

А през деня притихналата къща,
заспала в мрежата на лятната омара,
един след друг прозорците разтваря

и диша този лъх неуловим
на ягоди, на мащерка и на сено,
за който в градовете се топим.

И аз усещам живото звено
на обичта в света, обгърнало ни двама
над всякаква тревога и измама.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11759>]